

"רק על הפיקניק רציתי לספר כדברי המשורר"

הפעם רציתי לכתוב על הפיקניק שנערך ביום העצמאות וזאת למה. כולנו בדרך-כלל נוטים למתוח ביקורת על דברים שלילים שקורים בחברתנו, אם בתחום המשקי ואם בתחומי חיינו האחרים. כנראה שזה טבע האדם - וממעטים להגיד מילה טובה על הצלחה או מעשים טובים שנעשו.

והפעם אני רוצה לעשות זאת, וכמו שנאמר לפרגן לאלסה מסד על הארגון המוצלח בדרך המעשה, או בקיצור לומר - היה "10". ולציבור הרחב אני רוצה קצת לפרס: ביום העצמאות יצאנו לפיקניק בעין-השופט, בכמה אוטובוסים, חבל שהתפוסה לא היתה גדולה יותר. הגענו למקום הפיקניק, חורשה מצילה ביערות מנשה, כאשר כמה שולחנות בודדים נמצאים שם בשטח מגודר ושמור ע"י חברנו עומרי שיצא מוקדם כדי לקבוע חזקה על השטח.

בקיצור, הגענו ויצאנו לטייל ביערות מנשה, בנוף המרגיע של יער וטבע, כאשר כל הדרך מלווה אותנו בנאמנות נחל מים זכים. בקיצור הלכנו בכף הורים עם ילדים וכמובן קומץ של טיילים "ותיקים" שיוצא לכל טיול של המשק.

לא אלאה אתכם בפרטים אך לבסוף, אחר הליכה לא קשה בדרך סלולה, הגענו לנקודת המוביל וקיבלנו הסבר על תהליך התפלת המים, כמו-כן באמצע הטיול הוסבר ע"י אלדד אלוני ואילנה רכס על יערות מנשה, הסבר גיאולוגי.

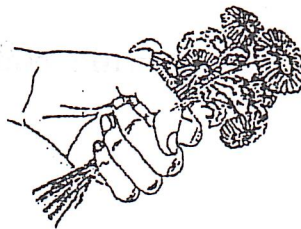
האוטובוסים חיכו לנו במקום, ומשם יצאנו בחזרה לכביש, וישר למקום הפיקניק. שם בחורש כבר הכל היה מוכן: משולחנות קטנים לאכילה, עד לשולחנות ההגשה העצמית, כשעליהם מונחים ירקות, חומוס, פיתות, וכל שאר המאכלים. וכמובן שהיו במקום מים לרחצה ולשתיה.

כולנו התרווחנו בצל, והתחלנו ב"פרסרי" כאשר הקבבים וההמבורגרים כבר מוכנים מבעוד מועד ונחסכה לנו חווית ההמתנה לידם. על מלאכת צלית הבשרים מנצחים יאיר פלצ'יק ואמיר נוף.

בסיום אני רוצה לאחל לאלסה ולצוות העוזרים הנאמנים - יישר כח ושנזכה להרבה חוויות מן הסוג הזה.

נ.ב כאן הזכרתי רק בודדים ואלה שראיתי, אבל אני מתאר לי שהיו שותפים רבים אחרים לדבר שגם להם מגיעות תודות.

דני גרסטל

מעין צבי

יום ששי - י"ח בניסן תשכ"ו
8. 4. 1966 - מט. 665

!!!!!!!!!!!!!!
תגובות
!!!!!!!!!!!!!!

לויכוח על שיכון

באספה האחרונה, בה דנו בשינוי שיכון ג', הושמעו דעות שונות, שאפשר לחלק לשינוי סוגים עיקריים: דעה אחת, האומרת כי אין צורך ואין טעם לשינוי שיכון זה, שכן השינוי יגרור אחריו שינוי כל הבתים הקיימים ושיקומו בעתיד. דעה שניה, שעקרונית מחייבת את השינוי, אך היו בין בעלי הדעה הזאת חילוקי דעות בוספים על אספקטים שונים של השינויים המוצעים. היו שהתייחסו לשאלת גוף המקום, היו שהצביעו על ההוצאות הכספיות הנמוכות ושכמעט אין צורך בפינוי הדירה בעת השינוי והיו שהטעו במיוחד את הצורך בהפרדת המטבחון מהשרותים בעוד שיתר השינויים פחות חשובים להם. עד כאן עיקרי הדברים באספה. לי נראה שמוטב היה לא להמשיך כלל בשינויים. ואם טוענים, שאחרי תקדימי העבר אין אפשרות זו קיימת, אוכל רק לומר: אם שוגים פעם, אין צורך לחזור על השגיאה לעולם. כל יחידה שאנו משנים כעת עולה כ-8000 ל"י, כלומר שינוי 34 יחידות יעלה לנו במחירים של היום 264 000 ל"י. במקום כל השינוי הזה יכולנו לבנות 17 יחידות חדשות ומחצית הדיירים של שיכון ג' יוכלו לעבור באותו הסכום לבתים חדשים. בכך אנו נגדיל את מספר הדירות שלרשותנו ומי כמונו יודע את מצוקת השיכון. כל בית הוא כאויר לנשימה. ובאשר לאלה, שלמרות הכל לא ירצו לעבור, אפשר רק להפריד להם את המטבחון מהשרותים וכך לפתור טאלה כאובה זו.

לסיכום: בדרך זו היינו מסיגים כמה מסרות:

- (א) הוספת 17 יחידות בלי השקעה כספית בוספת, מעבר לזו הדרושה לשינויים.
  - (ב) 17 משפחות יוכלו לעבור לבתים חדשים.
  - (ג) אלה שירצו להישאר, יופרד להם המטבחון מהשרותים.
  - (ד) נוכל לקבל הלוואה מתאימה לבניה חדשה, דבר שמוטל בספק לגבי שינויים.
- ולבסוף, אם יקומו חברים וישאלו, מי יהיה מוכן לעבור לבתים אלה, הרי תשובתי היא, שאנחנו, הזוגות הצעירים, נקבלם ברצון ואולי אף נחסוך בדרך זאת לפחות חלק של "שיכון בעורים".

מה דעתכם?

דני גרסטל

08.04.1966

#665

מעין-צבי
ארכיון-הקבוצה

א"י 160/ר

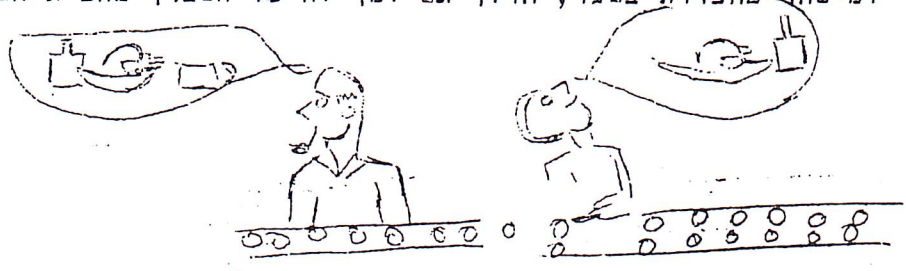
לא רק על תפוחי-אדמה

פנו אלי שאספר מה בדיוק אנו עושים ב"סיבן" - או יותר נכון בבירור תפוחי-אדמה ובכן, השנה זו הפעם הראשונה שהבירור מסודר בצורה מרוכזת של משקי האזור. הוחלט שכ משק חייב לתת על כל דונם תפוחי-אדמה - 1,3 י"ע; כך שעלינו לתת 104 י"ע. (מי שעוד לא יודע יכול לעשות חשבון ויסתבר שיש לנו 80 ד').

ועכשיו לעצם העבודה: כל תהליך הבירור מתחלק לשני שלבים. בשלב הראשון המכונה ממיינות את התפוחים אשר קטנים מ-60 גר'. אלה נופלים ברשתות והם מסווגים לסוג ב' או לזרעים. אחרי כן עוברים התפוחים בסרט נע לשולחנות הבירור. ישנם 3 שולחנות, אך כעת אין כמות גדולה של תפוחים ועובדים רק על שני שולחנות. השולחן מסודר בצורה כזאת שהתפוחים מתגלגלים על גלילים כשמסביב צדי השולחן יושבים הממיינים. תפקידם כמובן להוציא את התפוחים הפגומים. הסוגים הקיימים הם: א' לקרור, א' לטוק (מה שא סובלים כל השבוע) וסוג ב' - פחות מ-60 גר'. אט השטח אושר לזרעים, קייח סוג נוסף: זרעים, כלומר התפוחים מסוג ב' שאינם פגומים. והסוג האחרון אחרון לא-חביב - התפוח הרקובים והפגומים מאד שבשליחים "גלעם", בית-החרושת לכמילן.

כיצד נעשית עבודת המיון? התפוחים על השולחנות בעים בשני צדי השולחן. מעל השולחן המיון ישנו סרט נע, שבע בכיוון הפוך, ועליו שמים את התפוחים הפגומים והוא מוציאם החוצה לעגלה. סוג א"א נשאר במקום ואילו את סוג א' מביחים באמצע השולחן. לבסוף ממלאים שקים, השקים עוברים דרך מכונת תפירת שקים - ובזה נגמר תהליך המיון. עד כה מוינו תפוחי האדמה שלנו ושל עוד מסך אחד. ההבדל גם ביבול וגם בטיב בלע לעין. התפוחים שלנו לא היו נגועים ועל כן אחוז גבוה הלך לקרור ולטוק.

אחרי ההסבר המייגע על העבודה האפורה ניגש לכמה בקורות אור. בסעה 6.45 בא סאקס לקחת אותנו ועקיבא בר. דואג לכך שלנהג ולנו לא יהיה משעמם. כדבר ראשון אחרי שמגי עיט לשם, הולכים לאכול ארוחת בוקר, הכוללת ירקות, חלב, תה, קפה, חביתה או שמנת, גבינה צהובה, גבינת קוטג', דג מלוח, זיתים והמאכלים שישנם גם אצלנו ... מלח, שמן חרדל ומפיות. המגרעת היחידה היא שהזמן לארוחה מוגבל לחצי שעה ואם עלינו לחכות למישהו מהצוות בשער, הולך גם זמן זה על חשבון מחצית השעה של האוכל.

כדי לא להפסיד זמן בגמר הארוחה נוסעים ל"סיבן" (כמה מאות מטרים). כאן מתחילה ההסתערות על תפוחי האדמה עד לשעה 11.30 - שעת ארוחת הצהריים. לפני כן יש עוד הפסקת קפה ב-10, כי קשה מאד לממיינים לעבור ברציפות. באשר לתפריטים המגוונים של ארוחת הצהריים מוטב אולי להשאיר זאת לפעם אחרת, כי היריעה קצרה מלהכיל את כולם. אם ישנם בכל זאת חברים סקרנים במיוחד יכולים הם לשאול את חברי הסגל הקבוע, שכולל את: זקן הסגל עקיבא ב., חיה ל., מיכל שרצר, אליז ורזה ועוד כמה עשרות לא קבועי או קבועים למחצה, וכמעט שכהתי את עבודתם הנאמן

דני גיסל

מ. 6-65

624

11/11

מעיו-צבי